

[Ragnhild Andersen.]

op på det årsbeløb, som man måtte fastsætte for de militære invalider. Det bør nemlig ikke være sådan i vort land, at alt, hvad der lugter og smager af militær, skal have en fortrinnsstilling fremfor vort håndværk og vor industri, hvor arbejderne løber en daglig risiko for ulykker.

Der er jo ikke tale om, at arbejde er frivilligt; skal man tjene brødet, må man gå på arbejde og udsætte sig for den risiko, der er ved det. Her må efter vor opfattelse almindelige arbejdere, ikke mindst i betragtning af den forbedring, man påtænker at gennemføre for de militære invalider, have samme adgang til dagpenge og erstatning, som de militære invalider har. Jeg anbefaler derfor tinget at stemme for det af os stillede ændringsforslag om at sætte årslønns maksimumsbeløb til 12 000 kr. i stedet for de foreslåede 10 000 kr.

De øvrige af udvalget foreslåede ændringer kan vi tiltræde. Jeg vil med disse bemærkninger opfordre tinget til at stemme for de to af det kommunistiske parti stillede underændringsforslag og stemme imod ændringsforslag nr. 9 i udvalgsbetænkningen.

Udvalgets ordfører (Ditlevsen): Jeg må på mit partis vegne anbefale, at man stemmer imod de af det kommunistiske parti stillede underændringsforslag. Den ærede kommunistiske ordførers tale giver mig i øvrigt anledning til at fremhæve, at det dog er glædeligt at høre den ærede ordfører erkende, at der med hensyn til karensdagene er sket et stort og betydningsfuldt fremskridt. Jeg skal i øvrigt ikke trække forhandlingen ud, men vil på mit partis vegne anbefale, at vi stemmer for ministerens ændringsforslag og lovforslaget, som det herefter vil foreligge.

Jeg finder anledning til at udtrykke min tilfredshed med, at det under udvalgsarbejdet har været muligt at forene synspunkterne på en sådan måde, at der er opnået enighed om lovforslagets hovedlinjer og den yderligere udbygning af lovforslagets bestemmelser, som de foreliggende ændringsforslag er udtryk for. Jeg vil ikke dermed sige, at dette lovforslag i ét og alt opfylder vore ønsker, men vi må for vort vedkommende erkende, at der med det foreliggende lovforslag er tale om så væ-

sentlige forbedringer i forhold til den nu-gældende ulykkesforsikringslov, at vi med tilfredshed stemmer for lovforslaget.

Mit parti nægter ikke, at vi har tillagt det megen værdi, at det under udvalgsarbejdet lykkedes at nå frem til fuld enighed med hensyn til antallet af karensdage. Vi er i denne forbindelse ej heller utilfredse med, at vort land med denne bestemmelse opnår en mulighed for også at kunne ratificere den sidst vedtagne Genèvekonvention — ikke fordi det måske i praksis kan have så stor en værdi, om man her ratificerer denne konvention, men en ratifikation vil dog altid være et udtryk for, at nu er vi også i vort land med hensyn til ulykkesforsikringslovgivningen nået frem til det niveau, der internationalt må siges at være en fastlagt norm.

Som sagt, vi for vort vedkommende ser i de foreliggende ændringsforslag og i lovforslaget som helhed meget betydelige fremskridt, og jeg vil derfor på mit partis vegne anbefale, at man stemmer for lovforslaget.

Socialministeren (Bomholt): Jeg takker udvalget for det meget indgående arbejde, der er udført, og for det resultat, der er nået. Der har, tror jeg, været stillet lige så mange spørgsmål til ministeriel besvarelse, som da lovforslaget om folkepension i sin tid var til behandling, og det er lykkedes at finde frem til en god og saglig solid form.

Jeg er enig med udvalgets ærede ordfører i den givne redegørelse, og også jeg ville mene, at der nu er mulighed for at få den internationale konvention vedrørende dette spørgsmål ratificeret.

Det ene af den kommunistiske gruppes underændringsforslag går ud på, at dagpenge i alle tilfælde af uarbejdsdygtighed skal ydes fra den første dag efter ulykkestilfældet, og at dagpengene ubetinget og i deres helhed skal tilkomme den skadelidte, også i tilfælde hvor arbejdsgiveren efter gældende overenskomst yder dagpenge til den tilskadekomne, således at den ulykkesramte på samme tid både kan modtage fulde dagpenge i henhold til ulykkesforsikringsloven og dagpenge, som arbejdsgiveren i øvrigt måtte være forpligtet til at betale. Det andet underændringsforslag tilsigter at forhøje det foreslåede årslønsmaksimum fra 10 000 kr. til 12 000 og må i relation til